

ab

predstavitev

bivalni ateljeji rožna dolina

arhitektura
Vanja Gregorc,
Rok Klavžek,
Alja Vrhovec
vodenec:
Peter Liben

investitor
zasebni
lokacija
Ljubljana
leto:
2005

Foto: Miroslav Kramar

2.05

Pogled vrstnih bivalnih ateljev ne gradi svoje uspešnosti "na račun" generalizacije javnega, pač pa kreira novo javnost iz privatnega. To pa je kvaliteta, ki kaže smer izhoda iz aktualne krize upetosti v individualizem.

Organizacija zasnove je jasna in logična. Vrsta evokativno razdeli parcelo na vhodni, bolj javni, vhodni del in na zasebne strnje pred vsako enoto na zahodni, zahodni strani. Enote so postavljene v jarku, kar jim daje sklonitost in pa zagotavlja večjo intimnost. Severni vogal parcele je namenjen avtom. Skupno parkirišče je dopolnjeno s skupno garažo, kjer se konča vloga avta.

Iz parkirišča ali pa iz ulice na južnem robu vstopimo v pelcem namenjeno dvorišče na vzhodni strani stavbnega niza, ki je najlepši del zasnove. Vhodni del je obložen v enotno lesno oblogo, kar daje vhodom toplino, riz pa poveže kot nekakšno notranjo ulico. Za fasadno oblogo in za stropo je uporabljen isti material: masivna tekstura karmelovega porčipa v bitumnu, ki je nanesen na glodčevino. Rustika obloge, ki izči notranjost (zasebnost) stanovanjske vsebine je v popolnem nasprotju s teki linostjo lesa ob vhodih.

Podzemna stanovanja so zasnovana kot ateljeji, v dvošifriško drevno osbo z galerijo kot posrednim prostorom in ruševni "priključeni" spalnic in sanitarij. Ta "prizica" je zaradi potrebne kupa po večji kvadraturi pri večji stanovanjski enoti in jasnost zasnove razločljiva. M.O.

Zrno

Plan pritličja

Plan

predstavitev

ab

vila v Šmarci

arhitektura:
 Vanja Gregori, Alen Vrhovec
 Gregori Vrhovec arhitekti
 sodelavci:
 Sandra Grum, Nataša
 Mikonji, Peter Ljilen

investitor:
 zasebni
 lokacija:
 Šmarca pri Kamniku
 velikost objekta:
 430 m²

leto:
 2004

L03

Projekt vile v Šmarci tandemoma Vrhovec in Gregori je skesan in provokativen v več pogledih. Specifična situacija in zamisla objekta bunča duhove. Amorfna oblika, pozidava nekone parcele, predelava delavske stanovanjske hiše v prestižen življenjski objekt z nadstandardnimi prostori ob ohranjanju stane zasnove v največji možni meri, uporaba kovine in refleksijskih materialov za fasado ter izpostavljena lokacija so elementi njene izstopajoče drugačnosti.

Hiša je plod sinteziranja mnogih procesov na različnih ravneh, ki so med seboj povezani s negacijo negacije. Slednje najbolje dokažejo pravi utvaristične izmenjenjivke, ki se medno iglivate na snovni prives. Z visokim hipodromske meje na sveto kmetijskih površin in v neposredno bližino sakralnega objekta ter organsko združenega naselja se je že pred petimi desetletji pričel urbanizacijski proces, ki je sprožil negiranje konteksta kulturne krajine 19. o.č. začetka 20. stoletja. Nova stavba na vogalu ortogonalne parcelacijske mreže torej ni le kontrast stavbenemu segmentu "transformatorni" z mnogimi prizdi, temveč je doseženo nadležanje procesa odzida, ki je bil sproten pred več kot pol stoletja.

Arhitekti sta se lotila vprašanja prisredne neekvalitne stavbe, ki je bila pred slabim desetletjem na hitro preoblikovana iz tipike enodružinske hiše v poslovno stavbo. Naročnik je zahteval, da arhitekti stavbo ponovno spreminjajo in ohranijo njeno statično substanco, preko katere sta arhitekti položila fasadno opno. V stavbo sta vbrala "skrito" vertikalno jedro, preko katerega ima investitor povezave s prostori, ki so prilagajeni željam in potrebam naročnika: garaža, savna, kabin, akvarij, spregovnica, delovni prostor, spalnica s salonom. Tako sta dobila ključni arhitekturni element vile - komunikacijsko jedro, obdano s fluidnimi prostori. Novo sredstvo sta oblikla v grafično dekorativni tekstil, ki osredotoja svetle stene oboda in vzpostavlja kontrast v notranji, mehki, subjektivizirani kuperi in nasproti metalni razsvetljenosti zunanje opne.

Posebnost hiše (je bil) je dizajnski, definiran, detajlsan interier. Ob nri izredno presilno izvedenih zletajih, ki jih povezuje skit: za dosledno ohranjanje ene same glasovne števnanost tekstur in profilov na enotni ravni, je brez dvoma najvišja kvaliteta zasnove notranjosti prenesljeno zunanjeje pogledov naravnih, le kipluriti dnevnehih praznovne hiše so vzpostavljene "zari" pogledi v podobno kulturno krajino 19. stoletja in s "večnost" napravi. Z nadzorovanim vizualnim razširjenem prostora so toga, reprezentna statična struktura nekdanje delavske hiše in nekatero njeno, so arhitekti boleče nepopravljivi učinki zadržana. Hiša deluje precej bolj prostorno, kot je mogoče pričakovati. 011.

Ravnoprilje

Ravnoprilje

